

MATTI MURTO
Kolme myyttistä kuvaa
Kanteleelle ja Jousikvartetille
(1995)

Three Mythical Images
for Kantele and String Quartet

Lumottu saari – Enchanted Island
Salaperäinen metsä – Mysterious Forest
Virvatulet – Will-o' -the-wisps

Parts for strings

M070C

Matti Murto
Kolme myyttistä kuvaa kanteleelle ja
jousikvartetille (1994–95)

Three Mythical Images
for Kantele and String Quartet

Lumottu saari – *Enchanted Island*
Salaperäinen metsä – *Mysterious Forest*
Virvatulet – *Will-o'-the-wisps*

Parts for strings

ISMN M-55003-087-9
M070C

© Modus Musiikki Oy

Teoksen kesto/dur. c:a 15'

Matti Murto
Kolme myyttistä kuvaa kanteleelle ja
jousikvartetille (1994–95)

Lumottu saari – Salaperäinen metsä – Virvatulet

Savonlinnassa pidettiin valtakunnallinen kanteleparaati 1994. Kanteleliitto tiedusteli allekirjoittaneelta uutta teosta kanteleelle, joka kantaesitettäisiin ko. tilaisuudessa. Koska oli tiedossa, että Savonlinna-kvartetti esiintyy myös ko. konsertissa, päätin kirjoittaa soolosävellyksen sijasta sävellyksen kanteleelle ja jousikvartetille. Näiden ajatusten pohjalta sävelsin vuoden 1995 aikana kolmiosaisen sarjan, jolle annoin nimeksi *Kolme myyttistä kuvaa kanteleelle ja jousikvartetille*. Teos kantaesitettiin **Satu Sopasen** (kantele) ja **Savonlinna-kvartetin** toimesta 14.12.1995 Savonlinnassa.

Kanteleen ja jousikvartetin synnyttämät sointivärit ovat minusta uusia ja kiehtovia. Kansallissoittimemme kantele palauttaa mieliimme Kalevalan ja siihen liittyvät primitiiviset runosävelmät. Toisaalta kanteleen ja jousikvartetin mahdollisuudet yhdistyneenä oman aikamme sävellysteknisiin keinovaroihinantavat mahdollisuuksia uuteen ilmaisuun. Vaikka jotkut teemat muistuttavat vanhoja runosävelmiä, en ole tässä sävellyksessäni käyttänyt suoranaisesti mitään kansan- tai runosävelmää (en ainakaan tietoisesti) temaattisena materiaalina. Luonnonmystiikka ja sadunomaisuus luovat teoksen perustunnelman, mutta mitään tarua tai kertomusta ei teoksen taustalla ole. Epäsäännölliset rytmit ja jousisoittimien hakkaavat soittotavat korostavat teoksen maagisia ja mystisiä piirteitä. Nämä primitiiviset rytmit ja tummasti väreilevät sointikentät ovat etenkin teoksen viimeisessä osassa keskeisessä asemassa.

Matti Murto